

**ПРИВЕТСТВЕНО СЛОВО НА НЕГОВО
ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНСТВО РУСЕНСКИЯ
МИТРОПОЛИТ НАУМ КЪМ НЕГОВО
ПРЕОСВЕЩЕНСТВО ТИВЕРИОПОЛСКИ ЕПИСКОП
ТИХОН, ПО СЛУЧАЙ ИЗПЪЛВАНЕТО НА 20
ГОДИНИ ОТ ЕПИСКОПСКАТА МУ ХИРОТНИЯ**

Ваше Преосвещенство, обични в Господа Владико!

С голяма духовна радост отбелязваме днес изпълването на двадесет години от деня на Вашата Огнена Петдесетница – хиротонията Ви за архиерей на Българската православна църква, която беше извършена в Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ на 6 юли 2003 г. от блаженопочившия Български патриарх Максим и членове на Св. Синод. А това църковно тържество тогава стана и кулминацията от честването на 50-годишнината от възстановяването на Българската патриаршия и 32-годишнината от интронизацията на дядо Максим.

Вашата личност е добре позната на българската общественост, но тук бихме

искали само да напомним за някои моменти от житейския Ви път, които са важни и показателни.

Като кореняк софиянец, Вие сте възпитан и израснал в сърцето на столицата ни, сред достойни, образовани и знатни люде, определяни след 1944 г. като „неблагонадеждна буржоазия“, което по-късно се отразява и на Вашето поприще.

С усърдие учите и завършвате Софийската духовна семинария, преместена от комунистическата власт на гара Черепиш, след което сте примерен студент в Духовната академия „Св. Климент Охридски“, където получавате висшето си Богословско образование.

Възрастните духовно под архипастирските наставления на изрядните наши епископи Смоленски Тихон и Макариополски Николай, които Ви поучават и духовно вдъхновяват.

Божият промисъл е отредил да попаднете в полезрението на приснопамятния Български патриарх Кирил, който оценява качествата Ви по достойнство и Ви гласува доверието да бъдете негов иподякон и близък споспешник в последните години от живота му.

Наред с работата Ви в Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“, работите известно време и като редактор в Синодалното издателство и библиотекар в Св. Синод, което за зла участ насочва към Вас и вниманието на тогавашната репресивна структура на Държавна сигурност, стараеща се да ограничи и отстрани по всякакъв начин хората притежаващи свободна воля и стремеж към независимост.

И все пак Господ успява да Ви съхрани, като след краткотрайно изгнание в провинцията, Вие успявате да заминете за Западна Германия, ставайки след това „невъзвръщенец“ и още по-голям „враг“ на народната власт.

Далеч от Родината обаче, Вие не само че не се отдалечихте от Църквата, а напротив – станяхте един от основните труженици при формирането на българските църковни общини в чужбина, съставляващи новообразувана по онова време българска Западноевропейска епархия.

Така, след над 20-годишна неуморна работа като секретар на Западноевропейската ни църковна общност, през 2000 г. вие поехте по пътя на монашеското служение, а в битността си на духовник развихте своята плодотворна дейност като протосингел на Западно- и Средноевропейската

митрополия и основател на първата Българска църковна община в Рим.

Ваше Преосвещенство, през 2014 г. ние двамата бяхме избрани от клира и народа в Русенска епархия за достойни да заемем митрополитският престол, но тогава Св. Синод реши да възложи на нас тази нелека отговорност, а Вие продължихте да служите като Патриаршески викарий в София.

Въпреки това развитие на нещата обаче, ние с Вас запазихме добрите си приятелски взаимоотношения, като през изминалите години продължаваме да споделяме заедно различни празнични моменти, за което Ви изказваме голямата си признателност и уважение.

Щастливи сме, че и 20-годишнината от Вашата епископска хиротония решихте да отбележите с нарочна света литургия именно в катедралата на престолния ни град Русе, за да съпреживеем заедно това приятно духовно тържество.

Вие добре знаете, че тук, в пределите на Русенска епархия, можете да се чувствате като у дома си, винаги и по всяко време.

За голямо наше съжаление можем да констатираме, че Българската православна църква е длъжник на архиереи като Вас, които много са жертвали от себе си, но недостатъчно разбиране, подobaващо внимание и реално признание са получили. Но убедено вярваме, че Бог ще въздаде всекиму заслуженото, понеже „който превъзнася себе си, ще бъде унижен, а този, който унижава себе си, ще бъде въздигнат“ (Лк. 18:14).

Като молитвен спомен от днешния празник, моля приемерте иконата на нашия Спасител, който е бил с Вас през всички дни на живота Ви, като Ви желаем да пребъдвате в добро здраве и бодър дух, оставайки с надеждата за още много хубави и споделени мигове заедно!

На многая лета, Преосвещени владико!

bg-patriarshia.bg